

Dosar nr. XXX

- recurs - drepturi bănești -

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 07 octombrie 2024

Președinte: XXX

Judecător: XXX

Judecător: XXX

Grefier: XXX

Pe rol, judecarea recursului formulat de *pârâta AAA* împotriva Sentinței nr. 000 din data de 00.00.2024, pronunțată de Tribunalul Suceava - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. XXX, *intimată fiind reclamanta BBB*.

La apelul nominal făcut în ședință publică, lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că s-a depus la dosar răspuns la întâmpinare formulat de către recurenta – pârâtă AAA.

Instanța rămâne în pronunțare, în principal, asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 și, în subsidiar, asupra suspendării judecății cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor dosare în care s-au ridicat probleme de drept similare cu cele invocate în prezenta cauză, conform art. 2 alin. (3) din același act normativ.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru deliberare, în temeiul art. 396 alin. (1) C.pr.civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 10.10.2024.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, azi, data de 07.10.2024.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 10 octombrie 2024

Președinte: XXX

Judecător: XXX

Judecător: XXX

Grefier: XXX

Pe rol, judecarea recursului formulat de *pârâta AAA* împotriva Sentinței nr. 000 din data de 00.00.2024, pronunțată de Tribunalul Suceava - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. XXX, *intimată fiind reclamanta BBB*.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 07.10.2024, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta hotărâre și când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, 10.10.2024.

CURTEA,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, constată următoarele:

I. Expunerea pe scurt a cauzei

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal la data de 000, sub nr. XXX, reclamanta BBB a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta AAA ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la recalcularea indemnizației pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, pentru perioada 28.12.2017 - 22.07.2019, având în vedere salariile majorate în procent de 20% în aplicarea dispozițiilor Deciziei civile nr. 584/30.09.2020, pronunțată de Curtea de Apel Suceava în dosarul nr. 5351/86/2017, pusă în aplicare prin Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 114/29.01.2021 și acordarea diferențelor bănești majorate și indexate cu dobânda bancară și indicele de inflație.

În motivare, reclamanta a arătat că, fiind încadrată în baza unui raport de serviciu în cadrul CCC, în funcția publică de inspector antifraudă superior, la data de 22.09.2017 a dat naștere unui copil și până la 22.07.2019 a fost în concediu de maternitate și creștere și îngrijire.

A depus documentația necesară la Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Botoșani și în perioada 28.12.2017 - 22.07.2019 a beneficiat de indemnizație pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani.

Motivat de faptul că la data de 30.09.2020, Curtea de Apel Suceava, prin Decizia nr. 584/30.09.2020 pronunțată în dosarul nr. 3551/86/2017, a obligat angajatorul, începând cu data de 01.03.2017, la plata drepturilor salariale în procent de 20% aplicat la salariul brut lunar, reprezentând diferența neacordată aferentă sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și că a beneficiat de aceste salarii majorate începând cu 01.03.2017 și până la 22.09.2017 (data intrării în concediu pentru creștere și îngrijire copil până la vârsta de 2 ani), prin cererea înregistrată la pârâta sub nr. 20357/23.05.2023, a solicitat recalcularea indemnizației pentru perioada 20.07.2020 - 20.04.2022 și acordarea diferențelor.

Întrucât Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Botoșani, prin adresa nr. 23988/22.06.2023, a refuzat să dea curs cererii sale, motivând că dispozițiile O.U.G. nr. 111/2010 nu reglementează o asemenea ipoteză, a fost nevoită să se adreseze instanței de judecată.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 14 alin. (5) din O.U.G. nr. 111/2010 și art. 8 din Legea nr. 554/2004.

Prin întâmpinare, pârâta AAA a invocat excepțiile tardivității cererii și a prescripției dreptului material la acțiune. În susținerea acestora, a precizat că atât la data formulării cererii reclamantei, cât și în prezent, actele normative în materie stabilesc un termen până la care persoanele îndreptățite pot formula astfel de solicitări, termen care în cauză a fost depășit.

Pe fondul cauzei, a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

Astfel, pârâta a susținut că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului reclamantei a încetat la data de 22.07.2019, motiv pentru care cererea de recalculare a cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului ZZZ, născută la data de 000, având în vedere Decizia nr. 584/30.09.2020 pronunțată de Curtea de Apel Suceava - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin care a obținut drepturi salariale majorate, și Ordinul nr. 114/29.01.2021 al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a fost soluționată în sensul respingerii cu adresa instituției nr. 23988 din 20.06.2023.

Făcând referire la pct. 23 din H.G. nr. 865 din 14 septembrie 2023, pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 52/2011 și art. 3 alin. (7) din O.U.G. nr. 111/2010, pârâta a învederat că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului ZZZ, născută la data 000, putea fi solicitat până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv până la data de 22.09.2019.

În opinia pârâtei, reclamanta nu putea beneficia de recalcularea indemnizației pentru creșterea copilului nici înainte de modificarea O.U.G. nr. 111/2010 prin O.U.G. nr. 164/2022 și H.G. 52/2011 prin H.G. 865/2023 și nici în prezent, conform modificărilor aduse prin O.U.G. nr. 164/2022 și H.G. 865/2023, deoarece această situație nu se regăsea între cazurile în care legea permitea efectuarea recalculării indemnizației pentru creșterea copilului, respectiv cazurile reglementate la art. 22 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobate prin H.G. nr. 52/2011 coroborat cu art. 16 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010.

În situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică doar în situația în care se constată că, pe baza documentelor transmise inițial, s-a stabilit un quantum eronat al dreptului sau au fost constatate de organele de control date eronate privind condițiile de acordare a drepturilor. În cazul reclamantei, s-a calculat un quantum corect al indemnizației pe baza documentelor depuse, conform formularului tip stabilit prin Anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 aprobate prin H.G. nr. 52/2011 și nicio autoritate de control nu a constatat date eronate vizând condițiile de acordare a dreptului.

Potrivit securității raporturilor juridice nu se impune recalcularea cuantumului indemnizației lunare de care a beneficiat reclamanta în baza unor venituri ce au fost recunoscute de angajator ulterior, indemnizație ce a fost calculată corect la data solicitării și acordării drepturilor pe baza veniturilor efectiv realizate și în baza documentelor corect eliberate de angajator.

Faptul că angajatorul a recunoscut ulterior salariații dreptul de a beneficia de venituri suplimentare nu repune în discuție drepturile de protecție socială de care reclamanta a beneficiat legal în raport cu veniturile efectiv realizate la data solicitării indemnizației lunare pe perioada concediului pentru creșterea copilului.

II. Soluția pronunțată de Tribunalul Suceava - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Prin Sentința civilă nr. 295 din data de 30.04.2024, Tribunalul Suceava - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a respins excepțiile invocate de pârâtă.

A admis acțiunea formulată de reclamanta BBB în contradictoriu cu pârâta AAA, având ca obiect „anulare act administrativ”.

A obligat pârâta la recalcularea indemnizației de creștere copil pentru perioada 28.12.2017 - 22.07.2019, prin includerea în baza de calcul a indemnizației a drepturilor salariale obținute prin Decizia nr. 584/30.09.2020 a Curții de Apel Suceava pusă în executare prin Ordinul nr. 114/29.01.2021.

A obligat pârâta la plata către reclamantă a diferenței de indemnizație, actualizată cu rata inflației, la care se va acorda dobânda legală până la data plății efective.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a arătat, în esență, faptul că referitor la excepția tardivității, temeiul de drept invocat de pârâtă, respectiv art. 3 alin. 7 din OUG 111/2010, nu era în vigoare în perioada 28.12.2017 – 22.07.2019, respectiv în perioada în care reclamanta a beneficiat de indemnizația pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani și pentru care solicită recalcularea indemnizației.

Având în vedere dispozițiile art. 1 și 2 C.civ., a stabilit că dispozițiile art. 3 alin. (7) din O.U.G. 111/2010 invocate de pârâtă nu sunt aplicabile în cauză.

Referitor la excepția prescripției dreptului material la acțiune, instanța a arătat că dreptul la acțiune a reclamantei s-a născut la data pronunțării Deciziei nr. 584/2020 pronunțată de Curtea de Apel Suceava în dosar nr. 5351/86/2017* prin care s-au recunoscut drepturi salariale suplimentare pusă în executare prin Ordinul nr. 114/29.01.2021 emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală. La data de 23.05.2023, reclamanta a adresat instituției pârâtei o cerere de recalculare a indemnizației pentru creșterea copilului. În raport de aceasta dată, termenul general de prescripție cu o durată de 3 ani, invocat de pârâtă nu este împlinit.

Pe fondul cauzei, instanța a reținut că reclamanta este încadrată în baza unui raport de serviciu în cadrul YYY în funcția publică de inspector antifraudă superior. În perioada 28.12.2017 – 22.07.2019, reclamanta a beneficiat de indemnizația pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani.

AJPIS Suceava a emis Decizia nr. 1518085984455 din data de 08.02.2018 prin care s-a aprobat reclamantei dreptul la o indemnizație lunară în cuantum de 3707 lei.

Ulterior, la data de 30.09.2020 Curtea de Apel Suceava, prin decizia nr. 584/30.09.2020 pronunțată în dosarul civ. nr. 3551/86/2017 a obligat angajatorul, începând cu data de 01.03.2017, la plata drepturilor salariale în procent de 20% aplicat la salariul brut lunar, reprezentând diferența neacordată aferentă sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică și că a beneficiat de aceste salarii majorate începând cu 01.03.2017 și până la 10.07.2018 (data intrării în concediu pentru creștere și îngrijire copil până la vârstă de 2 ani).

La data de 23.05.2023 reclamanta a solicitat recalcularea indemnizației pentru perioada 28.12.2017 – 22.07.2019 și acordarea diferențelor. Respingerea cererii a fost întemeiată pe dispozițiile art. 22 alin. 7 din H.G. nr. 52/2011 care stipulează că: *În situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică numai în situațiile prevăzute la art. 16 alin. (4) din ordonanța de urgență. Recalcularea se face fie la solicitarea persoanei îndreptățite, fie din oficiu aplicându-se corespunzător prevederile alin. (3) și (4), precum și prevederile art. 18 alin. (5) din ordonanța de urgență.”*

Potrivit susținerilor pârâtei indemnizația pentru creșterea copilului stabilită prin Decizia nr. 1534147052775 din data de 13.08.2018 este calculată corect, în baza celor două adeverințe.

Instanța a reținut că dispozițiile cu caracter normativ invocate de pârâtă, respectiv alin. 7 al art. 22 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, au fost anulate prin sentința civilă nr. 218/23.03.2020 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 20735/3/CAF/2018 (definitivă prin respingerea recursului - f. 53, 60).

Pentru a pronunța soluția menționată, Curtea a reținut următoarele idei reieșite din normele legale primare în legătură cu veniturile din salarii:

„→ indemnizația pentru creșterea copilului reprezintă, în principiu, un cuantum de 85% din media veniturilor nete din salarii realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului (art. 2 din O.U.G. nr. 111/2010)

→ la stabilirea bazei de calcul al indemnizației se iau în considerare toate veniturile din salarii supuse impozitului realizate de persoana îndreptățită, raportat la perioada de referință de 12 luni anterioară nașterii copilului (art. 13 din O.U.G. nr. 111/2010)

→ veniturile care se iau în considerare pentru stabilirea nivelului indemnizației reprezintă suma încasată de persoana îndreptățită, rezultată după aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul al impozitului determinate ca diferență între venitul net din salarii calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni și a deducerii personale acordate pentru luna respectivă și contribuțiile la fondurile de pensii facultative, precum și cotizația sindicală plătită în luna respectivă pentru veniturile din salarii, la locul unde se află funcția de bază (art. 3 din O.U.G. nr. 111/2010).

Așadar, Curtea a conchis că relevanță prezintă situația reală a veniturilor obținute de persoana îndreptățită pentru perioada de referință.

În acest din urmă sens, Curtea a avut în vedere că art. 3 alin. 2 lit. a) din O.U.G. nr. 111/2010 arată în concret suma relevantă în calcul, iar determinarea acesteia se face prin aplicarea unei metode în cadrul căreia esențiale sunt mai multe creanțe fiscale ce se scad din venitul brut obținut de persoana îndreptățită, respectiv impozitul pe venit și diversele contribuții aferente.

Or, toate acele creanțe fiscale se determină în contextul legislației fiscale aferente perioadei în care se constituie baza de impozitare care le generează. Astfel, într-un caz concret, baza de impozitare se constituie la data la care erau scadente veniturile salariale.

Altfel spus, determinant nu este momentul la care debitorul își îndeplinește efectiv obligația de plată a venitului salarial datorat creditorului său, ci data la care/perioada pentru care venitul salarial s-a născut ca și creanță în beneficiul persoanei îndreptățite.

În consecință, relevanță pentru calculul indemnizației acordate potrivit O.U.G. nr. 111/2010 prezintă venitul obținut/realizat de persoana îndreptățită aferent perioadei relevante de 12 luni anterioară nașterii copilului, iar nu venitul ce i-a fost plătit efectiv, întrucât realizarea în concret a creanței salariale prin plată sa poate fi afectată de conduita debitorului, fie în sensul nerecunoașterii sale, dar stabilirii ulterioare pe cale judiciară, fie prin neachitare benevolă, dar încasată prin executare silită.

Or, reglementarea art. 22 alin. 7 din H.G. nr.52/2011, modificată și completată prin H.G. nr.449/2016, nu permite o reflectare în mod real a veniturilor obținute de persoana îndreptățită ca și creanță salarială aferentă perioadei relevante de 12 luni anterioară nașterii copilului, ci doar a celor plătite benevol de către debitor și atestate prin act emis în acest sens.

În plus, reglementarea art.22 alin.7 din H.G. nr.52/2011, modificată și completată prin H.G. nr. 449/2016, nu permite o recalculare nici măcar în ipoteza în care documentele disponibile persoanei îndreptățite și depuse inițial de aceasta sunt rectificate ulterior de către angajator în contextul unor simple erori materiale în evidențierea veniturilor din salarii, câtă vreme premisa de aplicare a textului o constituie doar eroarea de calcul intervenită în baza documentelor depuse inițial, nu ca efect al vreunui înscris nou și neavut în vedere la efectuarea primului calcul”

Tribunalul Suceava a menționat că argumentele anterior prezentate sunt incidente și în prezenta cauză.

În cauză, pârâta nu a contestat dreptul reclamantei în substanța sa, prevalându-se doar de chestiuni de natură tehnică, formală, pentru a justifica refuzul de recalculare al indemnizației legale cuvenite reclamantei.

O asemenea abordare este stric formală, lipsită de consistență juridică și excesiv de rigidă, practic conducând la golirea de conținut a unui drept prevăzut printr-un sistem de asigurări sociale, al cărui cuantum trebuie stabilit esențialmente potrivit principiului contributivității.

Față de aceste motive, instanța de fond a admis acțiunea.

III. Recursul formulat de pârâta AAA împotriva hotărârii instanței de fond

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta AAA, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii și respingerea acțiunii.

Invocând dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ., recurenta – pârâtă a susținut că a intervenit prescripția dreptului material la acțiune cu privire la recalcularea și plata diferențelor bănești cu titlu de indemnizație creștere copil.

Instanța de fond a interpretat și aplicat greșit dispozițiile art. 2544 din Codul civil privind calculul prescripției, aplicând în mod eronat termenul de prescripție, făcând confuzie între dreptul material la acțiune și dreptul procesual la acțiune.

Perioada solicitată pentru recalculare în care intimata a beneficiat de indemnizație pentru creșterea copilului 28.12.2017 - 22.07.2019 este prescrisă. Intimata a cunoscut nașterea dreptului material la acțiune pentru recalcularea diferențelor de indemnizație creștere copil de la data comunicării Deciziei nr. 584/30.09.2020 pronunțată de Curtea de Apel Suceava - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, pusă în aplicare prin Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 114/29.01.2021, astfel că s-ar fi putut adresa instanței judecătorești încă din anul 2020 după data de 30.09.2020, necunoscându-se data comunicării sau mai precis din data de 29.01.2021 când a luat la cunoștință de Ordinul ANAF nr. 114/29.01.2021.

Având în vedere că prin sentința civilă nr. 2018 din 23.03.2020, pronunțată de Curtea de Apel București, dispozițiile art. 22 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 111/2010 fuseseră anulate, intimata ar fi putut să-și exercite dreptul material la acțiune încă din data de 29.01.2021 când a luat la cunoștință de Ordinul ANAF nr. 114/29.01.2021. Chiar de la data de 21.01.2021, diferențele de indemnizație pentru creșterea copilului începeau să se prescrie. De la această dată intimata ar fi putut să-și recupereze pagubele pe 3 ani în urmă, însă datorită pasivității și formulării cererii de chemare în judecată târziu în data de 19.07.2023, diferențele de indemnizație creștere copil nu mai pot fi recalculate și acordate, fiind prescrise.

Astfel, a solicitat admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune, pe care instanța de fond a respins-o în mod greșit.

În continuare, recurenta – pârâtă a menționat că situația intimitei nu se regăsea între cazurile în care legea permitea efectuarea recalculării indemnizației pentru creșterea copilului, respectiv cazurile reglementate la art. 22 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobate prin H.G. nr. 52/2011 coroborat cu art. 16 alin. (4) din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010. În situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică doar în situația în care se constata că, pe baza documentelor transmise inițial, s-a stabilit un cuantum eronat al dreptului sau au fost constatate de organele de control date eronate privind condițiile de acordare a drepturilor. În cazul intimitei, s-a calculat un cuantum corect al indemnizației pe baza documentelor depuse, conform formularului tip stabilit prin Anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 aprobate prin H.G. nr. 52/2011 și nicio autoritate de control nu a constatat date eronate vizând condițiile de acordare a dreptului.

Potrivit securității raporturilor juridice, nu se impune recalcularea cuantumului indemnizației lunare de care a beneficiat intimata în baza unor venituri ce au fost recunoscute de angajator ulterior, indemnizație ce a fost calculată corect la data solicitării și acordării drepturilor pe baza veniturilor efectiv realizate și în baza documentelor corect eliberate de angajator.

Faptul că angajatorul a recunoscut ulterior salariaței dreptul de a beneficia de venituri suplimentare nu repune în discuție drepturile de protecție socială de care intimata a beneficiat legal în raport cu veniturile efectiv realizate la data solicitării indemnizației lunare pe perioada concediului pentru creșterea copilului.

Totodată, a criticat hotărârea instanței de fond cu privire la acordarea dobânzii legale penalizatoare și actualizarea cu indicele de inflație deoarece aceasta nu a identificat momentul sau data de la care începe să curgă dobânda penalizatoare și actualizarea cu indicele de inflație.

De asemenea, cererea reclamantei privind acordarea dobânzii penalizatoare și actualizarea cu indicele de inflație de la un moment anterior cererii de recalculare este neîntemeiată deoarece momentul cererii de recalculare reprezintă punerea în întârziere a pârâtului.

În plus, a susținut că recalcularea indemnizației pentru creșterea copilului survenind ca o consecință a faptei ilicite propriu-zise și culpei angajatorului, AJPIS Suceava nu a săvârșit nicio faptă ilicită și nu are vreo culpă.

Totodată, presupunând prin absurd recalcularea indemnizației în avans fără ca intimătei să i se plătească diferențele salariale, acest fapt sau situație nu poate genera obligarea la plata unei dobânzi penalizatoare și actualizare cu indicele de inflație, atât timp cât recalcularea este anticipată în baza unor diferențe salariale scriptice, fără ca acestea să fi fost încasate.

Din contră, angajatorul este cel care a pus și pune în întârziere intimata, iar nu AJPIS Suceava care a fost implicată în această situație financiară actualmente scriptică și culpabilizată în mod nelegal.

Mai mult decât atât, indemnizația de creștere copil nu este obligație asumată contractual între A.J.P.I.S. Suceava și intimată, în speță, nu poate fi vorba nici de prejudicii și nici de întârzieri la plată.

Prin urmare, nu există nicio culpă care să poată fi pusă în sarcina A.J.P.I.S. Suceava atât timp cât salariul nu a fost calculat corect de către angajator, diferențele salariale sunt plătite cu întârziere prin eşalonare la plată de către angajator, nu poate fi reținută în culpa instituției sale, dobânda penalizatoare (moratorie) are caracter de sancțiune și nu poate fi plătită de instituția sa.

Pentru sumele respective diferențele salariale care urmează să fie achitate intimătei pe o perioadă de 5 ani, nu s-au achitat încă contribuțiile datorate bugetului de stat, aceste sume nefiind impozitate, consideră că s-ar face un favor recalculându-se indemnizația la niște sume neîncasate și neimpozitate și rata inflației consideră că este mult prea mult și să țină cont că aceste sume se plătesc din bugetul de stat, buget care nu a încasat aceste sume de la intimată.

Din acest buget AJPIS Suceava trebuie să plătească intimătei aceste sume pe care aceasta nu le-a plătit. De asemenea, să se mai țină seama că angajatorul va achita atât rata inflației, cât și dobânda penalizatoare la diferențele salariale și ar fi o dublă plată.

Prin întâmpinare, intimata – reclamantă a solicitat respingerea recursului ca nefondat, făcând referire la considerentele hotărârii pronunțate de instanța de fond.

IV. Admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Conform art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. (2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1). (3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 (1) Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și

Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

În cauză, Curtea reține că litigiul de față se încadrează în sfera proceselor prevăzute de dispozițiile art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 având în vedere că intimata – reclamantă BBB, având funcția publică de inspector antifraudă superior, în considerarea raportului de serviciu stabilit cu CCC, a formulat o cerere de recalculare a indemnizației pentru creșterea copilului pentru perioada 22.09.2017 – 22.07.2019 și de acordare a diferențelor, motivat de faptul că prin Decizia nr. 584/30.09.2020, pronunțată în dosarul nr. 3551/86/2017, Curtea de Apel Suceava a obligat angajatorul, începând cu data de 01.03.2017, la plata drepturilor salariale în procent de 20% aplicat la salariul brut lunar, reprezentând diferența neacordată aferentă sporului pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, beneficiind de aceste salarii majorate începând cu data de 01.03.2017 și până la data de 22.09.2017.

Având în vedere motivele de nelegalitate invocate de recurenta – pârâtă față de hotărârea primei instanțe și argumentele aduse în sprijinul acestora, Curtea reține că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile legale anterior evocate deoarece soluționarea cauzei depinde de lămurirea următoarei chestiuni de drept ridicate prin cererea de recurs:

„Dacă dispozițiile art. 22 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor O.U.G. nr. 111/2010, aprobate prin H.G. nr. 52/2011 și prevederile art. 16 alin. (4) din O.U.G. nr. 111/2010, se interpretează în sensul că, în situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică doar în situația în care se constată că, pe baza documentelor transmise inițial, s-a stabilit un cuantum eronat al dreptului sau au fost constatate de organele de control date eronate privind condițiile de acordare a drepturilor, în raport de veniturile efectiv realizate la data solicitării indemnizației lunare pe perioada concediului pentru creșterea copilului, iar nu și situației în care cererea de recalculare a indemnizației pentru creșterea copilului pentru perioada 28.12.2017 – 22.07.2019, este formulată de beneficiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, prin care a obținut drepturi salariale majorate, pronunțate ulterior împlinirii acestor termene?”

Curtea constată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și această chestiune de drept nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Părțile nu au depus puncte de vedere.

Punctul de vedere al completului de judecată

Curtea apreciază că dispozițiile art. 22 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor O.U.G. nr. 111/2010, aprobate prin H.G. nr. 52/2011 și prevederile art. 16 alin. (4) din O.U.G. nr. 111/2010, nu se interpretează în sensul că, în situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică doar în situația în care se constată că, pe baza documentelor transmise inițial, s-a stabilit un cuantum eronat al dreptului sau au fost constatate de organele de control date eronate privind condițiile de acordare a drepturilor, în raport de veniturile efectiv realizate la data solicitării indemnizației lunare pe perioada concediului pentru creșterea copilului, iar nu și situației în care cererea de recalculare a indemnizației pentru creșterea copilului pentru perioada 28.12.2017 – 22.07.2019, este formulată de beneficiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, prin care a obținut drepturi salariale majorate, pronunțate ulterior împlinirii acestor termene.

În acest sens, Curtea are în vedere că prin Sentința nr. 218 din data de 23.03.2020, pronunțată în dosarul nr. 20.735/3/CAF/2018, publicată în M. Of. Nr. 69 din 26 ianuarie 2023, definitivă, Curtea de Apel București – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta X în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României și a anulat în parte Hotărârea Guvernului nr. 52/2011, anume în ceea ce privește alin. (7) al art. 22 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind

concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, acestea nemaifiind parte din fondul legislativ secundar activ.

În motivare, instanța de contencios administrativ a arătat următoarele:

„Spre a răspunde întrebării indicate, din lectura sistematică a tuturor dispozițiilor legale menționate, Curtea reține următoarele idei reieșite din normele legale primare în legătură cu veniturile din salarii:

- indemnizația pentru creșterea copilului reprezintă, în principiu, un quantum de 85% din media veniturilor nete din salarii realizate în ultimele 12 luni din ultimii 2 ani anteriori datei nașterii copilului (art. 2 din O.U.G. nr. 111/2010);

- la stabilirea bazei de calcul al indemnizației se iau în considerare toate veniturile din salarii supuse impozitului realizate de persoana îndreptățită, raportat la perioada de referință de 12 luni anterioară nașterii copilului (art. 13 din O.U.G. nr. 111/2010);

- veniturile care se iau în considerare pentru stabilirea nivelului indemnizației reprezintă suma încasată de persoana îndreptățită, rezultată după aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul al impozitului determinate ca diferență între venitul net din salarii calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni și a deducerii personale acordate pentru luna respectivă și contribuțiile la fondurile de pensii facultative, precum și cotizația sindicală plătită în luna respectivă pentru veniturile din salarii, la locul unde se află funcția de bază (art. 3 din O.U.G. nr. 111/2010).

Așadar, Curtea conchide că relevanță prezintă situația reală a veniturilor obținute de persoana îndreptățită pentru perioada de referință.

În acest din urmă sens, Curtea are în vedere că art. 3 alin. (2) lit. a) din O.U.G. nr. 111/2010 arată în concret suma relevantă în calcul, iar determinarea acesteia se face prin aplicarea unei metode în cadrul căreia esențiale sunt mai multe creanțe fiscale ce se scad din venitul brut obținut de persoana îndreptățită, respectiv impozitul pe venit și diversele contribuții aferente.

Or, toate acele creanțe fiscale se determină în contextul legislației fiscale aferente perioadei în care se constituie baza de impozitare care le generează. Astfel, într-un caz concret, baza de impozitare se constituie la data la care erau scadente veniturile salariale.

Altfel spus, determinant nu este momentul la care debitorul își îndeplinește efectiv obligația de plată a venitului salarial datorat creditorului său, ci data la care/perioada pentru care venitul salarial s-a născut ca creanță în beneficiul persoanei îndreptățite.

În consecință, relevanță pentru calculul indemnizației acordate potrivit O.U.G. nr. 111/2010 prezintă venitul obținut/realizat de persoana îndreptățită aferent perioadei relevante de 12 luni anterioare nașterii copilului, iar nu venitul ce i-a fost plătit efectiv, întrucât realizarea în concret a creanței salariale prin plata sa poate fi afectată de conduita debitorului, fie în sensul nrecunoașterii sale, dar stabilirii ulterioare pe cale judiciară, fie prin neachitare benevolă, dar încasată prin executare silită.

Or, reglementarea art. 22 alin. (7) din H.G. nr. 52/2011, modificată și completată prin H.G. nr. 449/2016, nu permite o reflectare în mod real a veniturilor obținute de persoana îndreptățită ca creanță salarială aferentă perioadei relevante de 12 luni anterioare nașterii copilului, ci doar a celor plătite benevol de către debitor și atestate prin act emis în acest sens.

În plus, reglementarea art. 22 alin. (7) din H.G. nr. 52/2011, modificată și completată prin H.G. nr. 449/2016, nu permite o recalculare nici măcar în ipoteza în care documentele disponibile persoanei îndreptățite și depuse inițial de aceasta sunt rectificate ulterior de către angajator în contextul unor simple erori materiale în evidențierea veniturilor din salarii, câtă vreme premisa de aplicare a textului o constituie doar eroarea de calcul intervenită în baza documentelor depuse inițial, nu ca efect al vreunui înscris nou și neavut în vedere la efectuarea primului calcul.”

De asemenea, Curtea observă că alin. (4) al art. 16 din O.U.G. nr. 111/2010 potrivit căruia (...) (4) Plata indemnizației pentru creșterea copilului se suspendă și în situația în care: a) agenția teritorială constată că pe baza documentelor transmise s-a stabilit un quantum eronat al dreptului; b) în urma controlului efectuat de inspectorii sociali sau de reprezentanți ai Curții de Conturi a

României s-au constatat date eronate cu privire la îndeplinirea condițiilor de acordare a drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență., a fost introdus prin pct. 9 al O.U.G. nr. 26/2021.

În aceste condiții, dispozițiile art. 22 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor O.U.G. nr. 111/2010, aprobate prin H.G. nr. 52/2011 și prevederile art. 16 alin. (4) din O.U.G. nr. 111/2010 nu pot susține respingerea cererii de recalculare.

Curtea observă că situației în care cererea de recalculare a indemnizației pentru creșterea copilului pentru perioada 28.12.2017 – 22.07.2019, este formulată de beneficiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, prin care a obținut drepturi salariale majorate, pronunțate ulterior împlinirii acestor termene, îi sunt aplicabile prevederile legislației primare (art. 3 și 13 din O.U.G. nr. 111/2010) din a căror interpretare reiese că relevanță pentru calculul indemnizației acordate potrivit O.U.G. nr. 111/2010 prezintă venitul obținut/realizat de persoana îndreptățită aferent perioadei relevante de 12 luni anterioare nașterii copilului, iar nu venitul ce i-a fost plătit efectiv. Totodată, recalcularea nu poate fi condiționată de formularea cererii până de împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, din moment ce hotărârea judecătorească definitivă de acordare a unor drepturi salariale majorate, cu obligarea angajatorului la plata diferențelor, a fost pronunțată ulterior împlinirii acestor termene.

Față de cele expuse, în temeiul art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, Curtea va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept anterior expuse.

De asemenea, instanța va suspenda judecarea prezentei cauze până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept ce formează obiectul acestei sesizări.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

În temeiul art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă dispozițiile art. 22 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor O.U.G. nr. 111/2010, aprobate prin H.G. nr. 52/2011 și prevederile art. 16 alin. (4) din O.U.G. nr. 111/2010, se interpretează în sensul că, în situația veniturilor din salarii și asimilate acestora, recalcularea cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului se aplică doar în situația în care se constată că, pe baza documentelor transmise inițial, s-a stabilit un cuantum eronat al dreptului sau au fost constatate de organele de control date eronate privind condițiile de acordare a drepturilor, în raport de veniturile efectiv realizate la data solicitării indemnizației lunare pe perioada concediului pentru creșterea copilului, iar nu și situației în care cererea de recalculare a indemnizației pentru creșterea copilului pentru perioada 28.12.2017 – 22.07.2019, este formulată de beneficiar după împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, prin care a obținut drepturi salariale majorate, pronunțate ulterior împlinirii acestor termene?”

Suspendă judecarea prezentei cauze până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept ce formează obiectul acestei sesizări.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel Suceava.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, în condițiile prevăzute de art. 402 teza a II - a C.pr.civ., astăzi, data de 10.10.2024.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red. XXX
Tehnored. XXX
4 ex./15.10.2024